

[Stærmosse.]

fra 6 til 3 Maaneder. Ogsaa denne Bestemmelse har vist sig at vække Uvilje, og det iblandt nogle Udlændinge, som skulde staa os ganske særlig nær. Jeg tænker her paa en Del af de meget velkomne Gæster, som vi efter Krigen nu i disse Aar faar fra Nordamerika, fra Kanada og fra U. S. A., og fra andre Lande, hvortil Danske gennem Tiderne har udvandret. I 6 til 8 Aar har disse vore udvandrede Landsmænd ikke kunnet besøge deres Familie og Slægt herhjemme, og mange af dem har gerne villet udstrække deres Ophold her i Landet til mere end 3 Maaneder, men naar de — efter disse mange Aars Fravær — har været her i 3 Maaneder, bliver de paalignet Indkomstskat til Staten, de bliver paalignet fælleskommunal Indkomstskat, og de bliver ogsaa sat i Skat til Kommunen.

Det er en meget daarlig Velkomsthilsen til disse Mennesker, og jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om man ikke ogsaa paa Grundlag af den Uvilje, som denne Ændring i vor Skattelovgivning har medført, kunde faa foretaget en lille Revision — det skulde jo ikke være noget Spørgsmaal af stor Rækkevidde, hvis man foretager den Ændring, at man gaar tilbage til det Tidsrum af 6 Maaneder, som vi havde før December 1939. Jeg vil udtrykke Haabet om, at den højtærede Finansminister vil se med Velvilje paa dette; det er kun en lille Ting, og det skulde være forholdsvis nemt og, saa vidt jeg kan se efter de Undersøgelser, jeg har foretaget, ogsaa uden alle Komplikationer at fremsætte et lille Ændringsforslag om paa ny at udvide det Tidsrum, hvori Udlændinge kan opholde sig her i Landet, uden at blive sat i Skat, til 6 Maaneder.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere, der har tilsluttet sig det foreliggende Lovforslag. Jeg er naturligvis villig til i et kommende Udvalg at give Oplysninger om de Spørgsmaal, der har været rejst, herunder ogsaa om de udenlandske Henvendelser, der har foreligget vedrørende Bestemmelsen i Eengangsskattelovens § 25, Stk. 5.

Det Spørgsmaal, der blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Aksel Møller og senere af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, vedrørende Fonds med forskellige Formaal, f. Eks. ogsaa kunstneriske Formaal, har været fremme under Administrationen af Loven, idet jeg har haft forskellige Henvendelser om Fritagelse for saadanne Fonds Vedkommende, men ikke har haft nogen

Hjemmel dertil med den Affattelse, Loven har i Øjeblikket. Vi drøftede disse Ting i Fjor i Folketingsudvalget, og de blev ogsaa drøftet i Landstinget, og det var i og for sig med velberaad Hu, at man gav Lovforslaget den Affattelse, det endelig fik. Men jeg erkender, at der kunde være en Del, der taler for at give Fonds med kunstneriske Formaal en Begunstigelse svarende til den, som videnskabelige og visse andre Fonds har, og jeg overvejer til Forslagets anden Behandling at stille et Ændringsforslag i saa Henseende.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde, at vi faar her nogle Tro og Love-Erklæringer, og at det i og for sig ikke er ønskeligt at faa mere af den Slags end højst nødvendigt. Jeg synes dog, at naar man taler fra dette Sted og for saa vidt taler til hele Landet, bør man ikke saa meget beskæftige sig med Muligheden af uheldige Tilfælde, men hellere rette en Opfordring til alle vedkommende om at være forsigtige og kun skrive under paa noget, som de kan staa ved.

Hvad angaar den Mulighed, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller var inde paa, at man foruden dem, der laa med Obligationer paa Lovforslagets Fremsættelsesdag, ogsaa skulde medtage dem, der belaaner deres Ejendomme og derved senere faar Obligationer, saa maa jeg forstaa det saadan, at det ærede Medlem kun tænker paa saadanne, der allerede inden Lovens Fremsættelse har taget Skridt til at belaae deres Ejendomme. Dette Spørgsmaal har allerede tidligere paa Dagen været fremsat over for mig, og jeg har taget det op til Overvejelse; det er muligt, at der ved anden Behandling ogsaa vil komme et Ændringsforslag i saa Henseende. Jeg maa tilstaa, at der kan siges baade for og imod, Problemet er ikke ganske simpelt, men da jeg ikke har tilendbragt Undersøgelserne derom, vil jeg foretrække at vende tilbage dertil i det Udvalg, der formentlig bliver nedsat.

Hvad angaar en Forlængelse af de foreslaede Frister, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, skal jeg sige, at det vilde jeg være meget betænkelig ved. Hvis vi endelig skal tale om Værdien af Tro og Love-Erklæringer, tror jeg, at det Problem, der der foreligger, taler for, at Fristerne for den Afviklingsperiode, der nu kommer, gøres saa korte som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard rejste et Spørgsmaal vedrørende Transaktioner, der finder Sted mellem Lovforslagets Fremsættelse og Lovens Ikrafttræden. Dertil vil jeg kun sige, at det kan man